RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 96.745 van 20 juni 2001
in de zaak A. 97.119/XII-2842.

In zake : de VZW WILDBEHEEREENHEID DE ZWARTE BEEK,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. COCH en Ph. THIERY,
kantoor houdende te HASSELT,
Geraetsstraat 19

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Landsverdediging,
2. de minister van Financiën.

tussenkomende partij :

Maurice VAN HELMONT,
wonende te KURINGEN-HASSELT,
Sint-Amandusstraat 3.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW WILD-BEHEEREENHEID DE ZWARTE BEEK op 4 november 2000 heeft ingediend, waarin gevraagd wordt het besluit van 21 augustus 2000 van de gemachtigde van de minister van Landsverdediging tot toewijzing aan Maurice VAN HELMONT van het jachtrecht op het militair domein Kamp Beverlo, gronden ten zuiden van de Hechtelsesteenweg, evenals van de door de ontvanger der domeinen en penale boeten te Hasselt gestelde "niet nader bij naam en datum gekende bestuurlijke handelingen, die geleid hebben tot de toewijzing" te vernietigen en "aan de aanbestedende overheid op te leggen een nieuwe beslissing te nemen welke in overeenstemming is met het gezag, de inhoud, de letter en de geest van het arrest", onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 frank per dag vanaf de betekening van het arrest aan de aanbestedende overheid;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partij eveneens op 4 november 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het voormelde toewijzingsbesluit van 21 augustus 2000 en van de er aan voorafgaande bestuurlijke handelingen van de ontvanger der domeinen en penale boeten te Hasselt;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgesteld door auditeur W. WEYMEERSCH, op grond van artikel 94 van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgesteld door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikkingen van 10 april 2001, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 mei 2001;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. THIERY, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adviseur-generaal G. PORIAU, die verschijnt voor de eerste vertegenwoordiger van de verwerende partij, van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij, en van advocaat J. SPAAS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er aanleiding is om over de vordering tot vernietiging en de vordering tot schorsing middels één arrest uitspraak te doen;

Overwegende dat Maurice VAN HELMONT gevraagd heeft in de debatten te mogen tussenkomen; dat hij de begunstigde van de eerste bestreden handeling is; dat er reden is op de vraag in te gaan;

Overwegende dat de minister van Landsverdediging met ingang van 16 juli 2000 het jachtrecht op het militair domein Kamp Beverlo, gronden ten zuiden van de Hechtelsesteenweg, na openbaar opbod in concessie wenst te geven; dat de verzoekende partij en de tussenkomende partij, zijnde de "zittende jager", aan de openbare aanbesteding van het jachtrecht deelnemen; dat de ontvanger van domeinen en penale boeten te Hasselt in een proces-verbaal van 29 juni 2000 de concessie voorlopig toewijst aan Luc GIJBELS voor een bedrag van 300.000 frank; dat binnen de tien dagen nadien een hoger bod wordt uitgebracht door de tussenkomende partij ten bedrage van 331.000 frank, een hoger bod door de verzoekende partij ten bedrage van 375.000 frank, en een tweede hoger bod door de tussenkomende partij ten bedrage van 400.000 frank; dat de ontvanger van domeinen en penale boeten in een proces-verbaal van 17 juli 2000 vaststelt dat het hoogste bod dat van de tussenkomende partij is en het proces-verbaal op 19 juli 2000 voor definitieve aanvaarding van de concessie van het jachtrecht doorstuurt aan de gemachtigde van de minister

van Landsverdediging; dat deze op 21 augustus 2000 beslist dat de tussenkomende partij het betrokken jachtrecht verkrijgt; dat door de verzoekende partij ter zake om inlichtingen gevraagd, de gemachtigde van de minister met brief van 7 september 2000 antwoordt dat de jacht "op datum van 28 augustus ’00" aan de tussenkomende partij definitief is toegewezen;

Overwegende, ambtshalve, dat de vordering tot vernietiging, in zoverre daarin wordt gevraagd te bevelen dat, ter herstel van de wettigheid, na de vernietiging een nieuwe beslissing wordt genomen onder verbeurte van een dwangsom, kennelijk onontvankelijk is; dat, gelet op artikel 36, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 2 april 1991 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State inzake de dwangsom, het verzoekschrift daartoe slechts ontvankelijk is wanneer de verzoeker de overheid tot het nemen van een nieuwe beslissing heeft aangemaand, de overheid geweigerd heeft aan de aanmaning gehoor te geven en tenminste drie maanden vanaf de kennisgeving van het vernietigingsarrest verlopen zijn; dat hieraan manifest niet is voldaan;

Overwegende, eveneens ambtshalve, dat de verzoekende partij er niet toe gekomen is te specificeren van welke bestuurlijke handelingen van de ontvanger der domeinen en penale boeten zij de nietigverklaring wenst, ook niet nadat zij de mogelijkheid heeft gehad het administratief dossier in te zien; dat ook wat dat betreft het verzoekschrift tot vernietiging kennelijk onontvankelijk is; dat hierna dat verzoekschrift nog alleen wordt onderzocht wat de beslissing van 21 augustus 2000 tot toewijzing van het jachtrecht betreft;

Overwegende dat de tussenkomende partij vier ontvankelijkheidsexcepties doet gelden, ten eerste dat de toekenning van de concessie een complexe handeling uitmaakt, zodat de vraag rijst of een dergelijke handeling "die geen eenzijdige, afsplitsbare administratieve beslissing inhoudt" wel kan worden vernietigd, ten tweede dat het beroep te laat is ingediend aangezien de verzoekende partij reeds op 19 augustus 2000 wist dat het jachtrecht aan de tussenkomende partij werd toegewezen, ten derde dat de verzoekende partij zonder belang is, en ten vierde dat haar hoger bod, dat slechts door de secretaris en de penningmeester ondertekend werd, niet rechtsgeldig is;

Overwegende, met betrekking tot de eerste exceptie, dat de beslissing van 21 augustus 2000 tot toewijzing aan de tussenkomende partij van het jachtrecht op het militair domein Kamp Beverlo, gronden ten zuiden van de Hechtelsesteenweg, een eenzijdige administratieve rechtshandeling is die kan worden afgesplitst van de "rechten en plichten" die de overheid en de concessiehouder "uit de aanvaarde en definitieve toewijzing" beweerdelijk putten; dat de toewijzing ontvankelijk tot voorwerp van een annulatieberoep kan worden gemaakt;

Overwegende, met betrekking tot de tweede exceptie, dat de toewijzingsbeslissing pas op 21 augustus 2000 is tussengekomen; dat de termijn voor het annulatieberoep ertegen dus niet al vanaf 19 augustus 2000 kan zijn gaan lopen; dat integendeel wordt aangenomen dat het de ontvangst van de brief van 7 september 2000 van de gemachtigde van de minister van Landsverdediging is die de beroepstermijn voor de verzoekende partij deed ingaan;

Overwegende, met betrekking tot de derde exceptie, dat de verzoekende partij een wildbeheer-eenheid is als bedoeld in artikel 12 van het jacht-decreet van 24 juli 1991 en aan de aanbesteding voor de toekenning van het aan de orde zijnde jachtrecht heeft deelgenomen; dat artikel 11 van het decreet haar het recht verleent een hoger bod te doen, van welk recht zij ook effectief gebruik heeft gemaakt; dat zij aldus in principe belang er bij heeft om de toewijzing van het jachtrecht aan de tussenkomende partij te bestrijden;

Overwegende dat volgens de tussenkomende partij de verzoekende partij niettemin niet in strijd met haar maatschappelijk doel mag handelen; dat zij in dat verband meent dat de verzoekende partij in eerste instantie de belangen van haar leden, waaronder de tussenkomende partij, dient te behartigen en dat het doen van een hoger bod daar niet mee te rijmen valt, aangezien hierdoor "de heer VAN HELMONT door zijn eigen WBE onderkropen (wordt) zodat hij verplicht was een hoger bod te doen";

Overwegende dat blijkens artikel 3, eerste lid, van haar statuten de verzoekende partij tot doel heeft "1. het vrijwillig samenvoegen van afzonderlijke jacht-terreinen tot een grote beheereenheid, ten behoeve van het wildbeheer, het natuurbehoud en het verbeterd toezicht; 2. het bevorderen van een evenwichtige wildstand in overeenstemming met de belangenafweging tussen landbouw, bosbouw, natuurbescherming en jacht; 3. de totstandkoming van een gemeenschappelijk jacht-beleid bij haar leden"; dat hieruit volgt dat de bewering van de tussenkomende partij dat de verzoekende partij "in eerste instantie de belangen van haar leden dient te behartigen" grond mist; dat ook het voorschrift van artikel 3, tweede lid, f, van de statuten, volgens hetwelk de vereniging haar statutair doel tracht te

bereiken door het tegengaan van "jachthuur door buiten(st)aanders en leden", niet tot een andere conclusie noopt, noch meebrengt dat de verzoekende partij zich ervan onthouden moest hebben een hoger bod uit te brengen of dat haar het vereiste belang te dezen moet worden ontzegd;

Overwegende, met betrekking tot de vierde exceptie, dat volgens de tussenkomende partij het hoger bod van de verzoekende partij niet rechtsgeldig was omdat het niet door de voorzitter van de vzw mee onder-tekend werd; dat de verzoekende partij binnen de gestelde termijn haar hoger bod van 375.000 frank twéé keer aan de ontvanger der domeinen en penale boeten heeft meegedeeld; dat zij dat een eerste keer deed met een brief van 6 juli 2000 die slechts door de secretaris en de penningmeester ondertekend was; dat zij dezelfde brief 's anderendaags evenwel ook nog een tweede keer heeft toegezonden, met in bijlage een schrijven van 7 juli 2000 waarin onder formele verwijzing naar het hoger bod van de vzw de namen van de deelgenoten kenbaar worden gemaakt; dat dit bijgevoegd schrijven van 7 juli 2000 benevens door de penningmeester en de secretaris ook door de onder-voorzitter, die de in het buitenland afwezige voorzitter verving, ondertekend was; dat in dit licht de exceptie feitelijke grond mist;

Overwegende dat geen van de ingeroepen excepties gegrond is;

Overwegende, ten gronde, dat de verzoekende partij in het eerste en tweede onderdeel van het eerste middel aanvoert dat artikel 11, tweede lid, van het jachtdecreet van 24 juli 1991, respectievelijk artikel 2.4 van het kohier van lasten en voorwaarden geschonden is, doordat bij de toewijzing van de concessie rekening werd gehouden met de tweede hogere bieding van

Maurice VAN HELMONT; dat zij toelicht dat het artikel 11, tweede lid, van het jachtdecreet aan de zittende jager slechts het recht toekent één enkel hoger bod te doen en niet "om aan een opbod deel te nemen, waarin bieding op bieding kan volgen" en dat door een tweede bieding van eenzelfde persoon te aanvaarden de aanbestedende overheid ook artikel 2.4 van haar eigen kohier van lasten en voorwaarden heeft geschonden;

Overwegende dat de tussenkomende partij repliceert dat niets de verzoekende partij belette een hoger bod dan 375.000 frank uit te brengen en dat geen enkele wettelijke bepaling verbiedt dat binnen de door het jachtdecreet en de bepalingen van het lastenboek gestelde termijn twee biedingen worden geformuleerd door de zittende jager of eventueel de wildbeheereenheid;

Overwegende dat artikel 11, tweede lid, van het meervernoemde decreet van 24 juli 1991 luidt als volgt :

> "De zittende jager en een wildbeheerseenheid zoals bedoeld in artikel 12, hebben het recht bij een aanbesteding voor zover zij deelgenomen hebben aan de aanbesteding een hoger bod te doen. Het jachtrecht moet worden toegekend aan de hoogst biedende zo dit hoger bod, gedaan binnen de tien dagen volgend op de aanbesteding meer dan één tiende hoger ligt dan de bij de openbare aanbesteding verkregen prijs. Bij gelijk hoger bod geniet de zittende jager de voorkeur zo hij geen inbreuk heeft gepleegd op de vroegere verpachtingsvoorwaarden";

dat het artikel 2.4 van het kohier van lasten en voorwaarden met betrekking tot de besproken toewijzing dit recht om een hoger bod te doen uitdrukkelijk in herinnering brengt en toepasselijk verklaart;

Overwegende dat de geciteerde bepaling van het jachtdecreet van 24 juli 1991 de zittende jager én de in artikel 12 van het decreet bedoelde

wildbeheereenheid op gelijke voet het recht verleent een hoger bod te doen indien zij aan de aanbesteding van het jachtrecht hebben deelgenomen; dat het voorschrift er zich voorts toe beperkt aan te geven aan welke voorwaarden het hoger bod moet voldoen en aan wie het jachtrecht na hoger bod moet worden toegekend; dat, zo weliswaar de bepaling de begunstigden van het recht om een hoger bod te doen niet formeel verbiedt een tweede hoger bod uit te brengen, een dergelijk tweede hoger bod in principe toch alleen zinvol denkbaar is in reactie op het hoger bod van de andere begunstigde van het recht om een hoger bod te doen; dat dit veronderstelt dat de zittende jager of de wildbeheereenheid van het hoger bod van de ander bijtijds kennis heeft; dat het besproken voorschrift niet voorziet in enige kennisgeving ter zake met het oog op een eventueel tweede hoger bod; dat het aldus van de toevallige omstandigheden van de zaak afhankelijk is of de zittende jager of de wildbeheer-eenheid tijdig genoeg van het hoger bod van de ander op de hoogte is om alsnog een nieuw hoger bod te kunnen uitbrengen; dat dit niet met de beoogde gelijkheid strookt; dat de mogelijkheid voor de zittende jager of de wildbeheereenheid om meer dan één hoger bod te doen geacht moet worden impliciet te zijn uitgesloten;

Overwegende dat de tussenkomende partij twee keer een hoger bod heeft uitgebracht, een eerste keer ten bedrage van 331.000 frank en een tweede keer, "na te hebben vernomen dat (de verzoekende partij) een bod heeft gedaan", ten bedrage van 400.000 frank; dat het tweede hoger bod in strijd is met de in de besproken onderdelen aangevoerde bepalingen; dat door de tussen-komende partij het jachtrecht op grond van dit tweede hoger bod toe te wijzen, de verwerende partij ook zelf die bepalingen heeft geschonden; dat het eerste en het tweede onderdeel van het eerste middel kennelijk gegrond zijn;

Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat de toewijzingsbeslissing van 21 augustus 2000 vernietigd moet worden;

Overwegende dat de vordering tot schorsing ertoe strekt de verzoekende partij te behoeden voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in afwachting van de uitspraak ten gronde; dat de berechting ten gronde meebrengt dat de vordering tot schorsing zinledig wordt en verworpen moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Maurice VAN HELMONT wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 21 augustus 2000 van de gemachtigde van de minister van Landsverdediging tot toewijzing aan Maurice VAN HELMONT van het jachtrecht op het militair domein Kamp Beverlo, gronden ten zuiden van de Hechtelsesteenweg.

Artikel 3.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 5</u>.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig juni 2001, door :

de HH. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
F. BONTINCK, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

F. BONTINCK. **J. LUST.**